

vilde Sognet faae henimod en Snees Heste at udrede, men at det, hvis Den blev af med den, i det Høieste kun vilde faae halvaanden Hest at udrede, og endda Penge til for at holde dem. — Bornholmerne have en Forkjærlighed for det Gamle, og derfor vilde dog ogsaa de Fleste af dem holde paa Militzen, trods de Byrder, der følge med den; jeg troer, at man skulde benytte denne Forkjærlighed til at udvikle Militzen. Der er jo indkommet et Andragende til Rigsdagen med 3000 Understrifter, som endda samlede paa kort Tid, om at beholde den; men jeg maa dog tilføie, at en stor Deel af disse Understrifter er fremkommen i Henhold til en Oplysning om, at de bornholmste Rigsdagsmænd troede, at man kunde opnaae nogle Modificationer i det Forslag, som forelaa fra Krigsministeren, en Tro, som disse grundebe paa en Samtale, som de havde havt med den høitærede Krigsminister derom. Jeg skal med Hensyn hertil tillade mig at omtale disse Modificationer med et Par Ord. Den første var den, at Byrden ved Militzen ikke skulde blive større, end den hidtil har været, og at Mandskabet, forsaavidt Dvelferne skulde medtage flere Dage end tidligere, skulde have det samme Bederslag for disse Dvelfer, som Soldaterne faae i Armeen: Underholdningspenge. I Henhold hertil er der ogsaa i det andet Thing blevet indsat en Bestemmelse om, at Dvelferne hvert andet Aar kun skulle vare i indtil ti Dage; derved vil Krigsbefyrelsen have faaet det i sin Magt muligt at ordne Dvelferne saaledes, at Byrden derved dog ikke bliver større end hidtil, medens Bornholmerne i mødsat Fald haabe paa et Bederslag. Den anden Modification var med Hensyn til Forfremmelsen af Officererne. Dersom jeg tør henvise de ærebe Herrer til §§ 181 og 182, da vilde De see, at § 181 siger, at Capitainerne og de høiere Officerer skulle tages af Forstærkningen, medens § 182 siger, at Lieutenanter og Underofficerer ere værnepligtige, paa Bornholm hjemmehørende Mænd, der have erhvervet sig Befalingsmandsgrad i Hæren. Man raisonneer nu paa Bornholm som saa: De Officerer, som ikke faae Løn, skulle altsaa tages af Bornholmerne, men de Officerer, som faae Løn, skulle derimod tages af

Forstærkningen; det vil saa muligens tilmed blive Folk, som man ikke bryder sig om herovre, men som antages at kunne være gode nok til at sætte over til Bornholmerne. Denne Opfattelse har sin Begrundelse i tidligere Forhold, thi det har jo desto værre været saaledes, at man har faaet mange Embedsmænd over paa Bornholm, som slet ikke vare saa dygtige, som man kunde ønske det. Jeg troer nu imidlertid ikke, at dette er Meningen; efter hvad jeg har kunnet erfare, er Meningen den, at de bornholmste Officerer, som altsaa skulle uddannes paa samme Maade som Officererne i Vinten og derefter forsættes til Væbningen, kunne forfremmes fra Væbningen til Capitainer i Forstærkningen og som saadanne forsættes til Væbningen, at altsaa Lieutenanterne i Væbningen kunne ad denne Omvei gennem Forstærkningen avancere til Capitainer og derfra op i de høiere Poster. Det vilde glæde mig særdeles, dersom den høitærede Krigsminister kunde og vilde bekræfte, at dette er den rigtige Forstaaelse. Der var i det andet Thing stillet Forslag om, at der istedetfor Ordene „Capitainer af Forstærkningen“ skulde sættes „Capitainer af Væbningen“, men Ordføreren der udtalte, at, hvad man vilde opnaae ved dette Forslag, opnaaedes lige godt, hvad enten der kom til at staae „Væbningen“ eller „Forstærkningen“. Jeg troer derfor, at det maa være ad den af mig omtalte Vej, at det opnaaes. — Endelig tør jeg være saa fri at gjøre en Henslilling til den ærebe Krigsminister med Hensyn til Hesteudredningen. Hesteudredningen forterer vel fornemmeligt under Indenrigsministeriet, men jeg vil dog henslille til den høitagede Krigsminister, om han ikke kunde give Stødet til, at Hesteudredningen blev ordnet paa en noget anden Maade end hidtil paa Bornholm. Herefter vil Den vel faae færre Heste at udrede, men de Heste, som skulle udredes, skulle til Gjengjæld bruges i længere Tid, og det vil være ubilligt mod den enkelte Landmand, hvem dette træffer paa, at han skal bære Byrden ved Hesteudredningen alene fremfor sine øvrige Standsfæller. Jeg mener derfor, at Hesteudredningerne fremtidigt skulle have et Bederslag for Affagnet af deres Heste, som fordeltes lige paa alle Bornholms